

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

OSNUTEK O DAVČNI POLITIKI IN AVTOCESTNI SISTEM

Prva seja vseh treh zborov delegatske skupščine v tekočem koledarskem letu je na svojem dnevnem redu imela v prvi vrsti dve informaciji. Prva se je nanašala na uresničevanje desetletnega programa izgradnje cest in mestnih obvoznic ter osnutek pravilnika o realizaciji avtocestnega sistema. Osnovnim problemom, ki spremljajo realizacijo tega za Ljubljano zahtevnega programa in vprašanjem delegatov (mimogrede, o vseh podrobnostih je bila skupščina tako rekoč iz prve roke zelo dobro informirana) namenimo več prostora na naslednjih straneh te številke.

Kako smo v naši občini uresničili program izgradnje družbenih objektov iz programa samoprispevka I in kako potekajo izgradnje tovrstnih ob-

ljanskimi občinami. V obliki osnutka se je kot delovno gradivo pojavil pred našimi delegati, najprej. Po obravnavi so delegati soglasno sprejeli omejeni osnutek dogovora hkrati z dopolnilnim predlogom občinskega izvršnega sveta, da se obveznosti iz sedmega člena dogovora uskladijo v širšem slovenskem, najmanj pa v ljubljanskem prostoru. Sicer pa obveznosti iz dogovora ostajajo v okviru že dogovorjenih iz preteklega leta. Zaradi tega pa je bila tudi soglasna odločitev delegatov, da obravnava osnutek odloka o davkih občanov šele takrat, ko bo oblikovan predlog dogovora o davčni politiki (predvidoma marca) in je bil umaknjen z dnevnega reda zborov krajevnih skupnosti in zbora združenega dela.

SPREJETI DELOVNI PROGRAMI

Dobro pripravljena predloga delovnih programov občinske skupščine in njenega izvršnega sveta za tekoče koledarsko leto opredelujeta vrsto aktivnosti in dejavnosti ter bogato raznolikost po vsebinski plati. S strani delegacij je bilo podanih nekaj dopolnilnih predlogov, sicer pa so delegati podčrtali predvsem dosledno uresničevanje teh delovnih usmeritev.

jektov iz programa drugega samoprispevka pa tudi ostale naložbe v družbeni standard, smo lahko izvedeli iz dokaj kritične in dobro pripravljene informacije občinskega izvršnega sveta. Stališče predlagatelja je bilo tokrat »opremljeno« z vrsto določenih in konkretnih ukrepov ter zadolžitve, ki naj bi pospešile vse tisto kar že beleži zamudo. Pa vendar, okrog te aktualne problematike, ki ji občani domala vsak dan namenijo nemalo razprav, delegati niso spregovorili. Torej, informacija brez vprašanj, pripomb in predlogov! Že pred samo obravnavo na seji občinske skupščine pa je osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike za leto 1979, naletel na velik odmev v javnosti. Ta dogovor, ki je bil sicer pripravljen v okviru odbora udeleženk na republiški ravni, dopušča v svojem delu izenačitev stopenj. Predlog našega izvršnega sveta, da se v sedmem členu opredeli obdavčitev po enotni stopnji 40 za vse priložnostne dohodke, ne glede ali izvirajo iz intelektualnih ali avtorskih opravil (za nekatere to pomeni tudi stoodstotno povziranje) je bil predhodno usklajen z vsemi ljub-

S posveta sekretarjev OO ZK

OB ZAKLJUČKU AKCIJE 100

UČINKOVITEJŠE OSNOVNE ORGANIZACIJE

Kako se uresničujejo vrste sklepov iz kongresnih dokumentov ZKS in ZKJ, določila zakona o združenem delu pa tudi v temeljnih organizacijah združenega dela zadani in sprejeti ukrepi in vseh področjih delovanja in razvoja, so bili bistvena vprašanja obiskov in pravkar končani akcije. Čeprav je to akcijo vodil občinski komitej Zveze komunistov, so v njej aktivno sodelovali tudi predstavniki predsedstva občinskega sindikalnega sveta in predsedstva občinske konference ZSMS. Med svojim neposrednim obiskom v 48 delovnih organizacijah s področja gospodarstva in eni s področja negospodarstva (Inštitut Jožef Stefan), so se poglobljeno osredotočili na pet sklopov vprašanj in sicer na problematiko samoupravne organiziranosti, na proces uveljavljanja planiranja, na gospodarjenje, izvajanje načel kadrovske politike ter na organiziranost in vlogo družbenopolitičnih organizacij. Sam izbor 49 organizacij združenega dela z izjemo organiziranosti Zveze komunistov v okviru osnovnih organizacij ni pogojevala praktično nobena druga skupna značilnost.

V tej skupini so bile sicer bolj izpostavljene predvsem tiste delovne organizacije, ki so, oziroma so se srečevale z že kar akutnimi problemi gospodarjenja, samoupravne organiziranosti pa tudi kadrovskega problema, vanjo pa so bile po drugi strani vključene tudi tiste, ki zaradi posebnosti svoje dejavnosti zahtevajo posebno pozornost. Vrsto ostalih organizacij združenega dela pa bo občinski komitej zajel v fazi razprav ob zaključnih računih, pa tudi sicer so člani komiteja sprejeli pobudo oziroma sklep, da se tovrstni obiski opravljajo več kot enkrat letno, ob posameznih perečih problemih, kar hkrati zagotavlja tudi večjo prisotnost Zveze komunistov ob razreševanju.

In kakšni so rezultati akcije? Na kratko povzeto, nismo več priča stanju, s katerim smo bili soočeni pred letom dni, niso pa tudi v vsem svojem bistvu in vsebini odpravljene pomanjkljivosti in togi pristopi k učinkovitejšemu razreševanju.

Na področju samoupravnega organiziranja se »stvari« bistveno spreminjajo. Tako so bile v delovnih organizacijah opravljene vrste nalog in pri-

zadevanj za čimhitrejšo vsebino preoblikovanja n.pr. v Tobačni tovarni, Inštitutu Jožef Stefan, v Zmaji, Iskri — avtomatiki....

Priča pa smo še vedno tudi nezadostnemu razumevanju vloge in organiziranosti temeljnih organizacij združenega dela, ponekod šibki in nepravilni informiranosti delavcev, opazni pa so tudi nezadostni učinki delovnih skupnosti na področju razvoja dohodkovnih odnosov pa marsikje, oziroma v veliki večini tam, kjer naletimo na zunanjetrgovinski promet. Bistvenih zapažanj napredka med sedanjim samoupravnim sporazumevanjem in nekdanjo pogodbo skorajda ni.

Se vedno beležimo dokaj visok odstotek delovnih organizacij, ki nimajo izdelanih srednjeročnih razvojnih programov, pa precej teh programov je tudi formalnih. Tako po eni strani, na drugi pa se soočamo tudi z trajnim zasledovanjem in spremljanjem uresničevanja teh razvojnih usmeritev, prvimi pristopi k zasnovam razvojnih načrtov 1981—1985 in podobno.

Z zornega kota gospodarjenja v delovnih organizacijah lahko ugotovljamo dokaj veliko resnost in tehtne pristope k uresničenju sprejetih ukrepov za boljše gospodarjenje, pa ne samo pri tistih, ki so še pred kratkim izkazovali izgubo. Zanimivo je, da je tudi ocena uveljavljanja kriterijev o nagrajevanju dokaj pestra, delovne organizacije tehtno iščejo razne rešitve, te so od organizacije do organizacije dokaj različne, težko pa je reči, da so primerne ali zadovoljive. Vendar gre tu za jasna prizadevanja in pripravljenost prilagajanja danim razmeram. Premalo pozornosti pa še vedno posvečajo kadrovske načelom (stipendiranje, študij ob delu, slabo planiranje kadrov...) pa tudi same kadrovske službe so marsikje še slabo organizirane.

Zabeležen pa je vsekakor precejšen premik pri delovanju in vlogi osnovnih organizacij Zveze komunistov, ne postajajo samo vedno bolj prisotne, marsikje delujejo akcijsko pa tudi tvorno z zvezo sindikatov. Res je, ponekod, kjer je več temeljnih organizacij, pogrešajo neko koordinacijsko telo, svet ZK bi bil primerna oblika po njihovem mnenju. Sodelovanje z osnovnimi organizacijami ZSMS bi lahko bilo tudi boljše, kjer slednje ne delujejo, bi jih morali organizirati drugače in podobno....

biti na osnovnih organizacijah mesto celovite in pretehtne obravnave.

Učinkovite osnove organizacije pa bodo tako tudi akcijsko veliko bolj prisotne v odpravljanju nejasnosti in nedoslednosti pri samoupravni organiziranosti, v prizadevanjih za boljše gospodarjenje in produktivnost, za razvoj družbenih dejavnosti.

Kako uresničujemo zakon o združenem delu, kako smo gospodarili v lanskem letu, kakšni so naši finančni rezultati, kako se vključujemo v pokrivanje širših družbenih potreb, kako učinkovita so naša načela o nagrajevanju po delu.... o tem bodo potekale razprave (ponekod bolj površne, nekje osredotočene na posamezen problem, nekje spet vsestranske), ki zahtevajo prisotnost akcije in pobud Zveze komunistov. Da, tudi temu je bil namenjen ta dobro pripravljen posvet, na katerem so prisotni poslušali še oceno varnostno političnih razmer, informacijo o aktivnostih s pripravami na usmerjeno izobraževanje....

PRESEDSTVO OK SZDL O LETOŠNJIH PROSLAVAH

VSEBINSKI POUKAREK OBLETNICAM

Člani predsedstva OK SZDL so pregledali program proslav, ki se bodo v letu 1979 zvrstile v naši občini. Poleg praznovanj občinskega in številnih krajevnih praznikov ter spominskih dnevo, bo v ospredju vsekakor 4. srečanje medvojnih aktivistov Notranjske, katerega gostitelj je prav letos naša občina. V tem letu pa moramo v vseh okoljih nameniti velik poudarek tudi pomembnim obletnicam oziroma jubilejem kot so 60 let, prvega kongresa KPI, 60 let Skoja in sindikatov. Vendar pa naj bi ne bile to le proslave zaradi »proslav«, tem jubilejem moramo v našem vsakdanu nameniti večji vsebinski pomen. V okviru Mednarodnega leta otroka pa naj bi se morebitnim slovesnostim odpovedali v zameno za koristne in ustvarjalne akcije, namenjene našim najmlajšim.

OBISK PREDSTAVNIKOV RK ZSMS

Na pobudo sekretariata predsedstva republiške konference ZSMS, v mesecu januarju člani predsedstva RK ZSMS obiskujejo vse občinske konference ZSMS v Sloveniji. Našo občino so 26. januarja obiskali Geza Ferkaš in Dušan Skupek, člana sekretariata predsedstva republiške konference ZSMS, Drago Isajlovič, sekretar medobčinskega sveta ZSMS ter Vladimir Dejan, sekretar mestne konference ZSMS.

Občinska konferenca ZSMS je ob tej priložnosti pripravila razgovore v osnovnih organizacijah ZSMS v Zienici in v krajevni skupnosti Ig ter sejo predsedstva občinske konference ZSMS. Na teh sestankih so predstavili našo občino, delo osnovnih mladinskih organizacij in OK ZSMS v občini ter obravnavali aktualna vprašanja mladinskega delovanja.

BILI SO MED NAMI

RUDOLF SRIMŠEK-LUKA

Delavci ljubljanske tobačne tovarne so se v prvih januarjskih dneh poslovili od svojega dolgoletnega sodelavca in direktorja te druge največje tovrstne tovarne v Jugoslaviji, od Rudolfa Srimška-Luke. Poslovili pa so se od njega tudi številni njegovi prijatelji, vojni sotovariši in aktivisti. Tovariš Luka je bil med vsemi, ki so ga poznali, cenjen po svojih občečloveških, moralnopolitičnih in strokovnih vrlinah. Vedno je stremel po novem, boljšem in naprednejšem. Ljubil je resnico in pravico, bil je vedno angažiran in vzoren komunist. Ko je leta 1957 prevzel mesto direktorja v ljubljanski tobačni tovarni, je bila to mala tovarna, ko jo je leta 1976 zapustil, po skoraj dvajsetih letih, je le-ta beležila v jugoslovanskem merilu po svojem obsegu in vrednosti skorajda najvišje mesto. In v ta uspeh so bili vtikani tudi prizadevanja in trud tovariša Luke. Bil je vreden in odgovoren vodja, prav to pa je pričakoval tudi od svojih sodelavcev, katerim pa je bil tudi svetovalec, zaupnik, prijatelj, pomagal jim je oblikovati odnos do dela, pogled na svet, na njihovo osebnost.

Delovnemu človeku-neposreanemu proizvajalcu je namenjal velik poudarek, saj je vedno smatral, da je prav delovni človek tisti končni cilj, ki so mu namenjene vse družbene akcije, to je smisel socialistične demokracije in razvoja delavskega samoupravljanja.

Tovariš Srimšek pa je bil cenjen tudi v drugih strokovnih in delovnih okoljih kot marljiv družbenopolitični delavec. Prezgodnja smrt ga je iztrgala iz trenutkov zasluženega počitka, prerano, da bi doživel tudi del sadu svojega življenja — dan, ko bo po sto letih stekla v Ljubljani proizvodnja v novi tobačni tovarni.